

ה"ת 13293/10/16 - שמעון דמרי, רעיסה קלינגר נגד משטרת ישראל - תחנת כרמיאל

בית משפט השלום בקריות

ה"ת 13293-10-16 דמרי ואח' נ' משטרת ישראל - תחנת כרמיאל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ד"ר שלמה מיכאל ארדמן
מבקשים 1. שמעון דמרי
2. רעיסה קלינגר

נגד
משיבים
משטרת ישראל - תחנת כרמיאל

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס, על פי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), להחזרת תפוסים שנתפסו במסגרת חיפוש במקום שנחשד כמשמש למקום הימורים. המשיבה בתגובתה טוענת כי יש לדחות הבקשה על הסף מחמת העדר סמכות מקומית, העדר תצהיר תומך בבקשה והעדר נקיון כפיים, או לחילופין יש לדחותה לאחר דיון במעמד הצדדים.

אשר להעדר התצהיר, לא מצאתי מקום לדחות את הבקשה על הסף רק מטעם זה. אמנם מאחר ועסקין במחלוקת עובדתית, אין ספק כי להעדר התצהיר יהא משקל, ואולי אף כבד בהליך זה (השווה: עח (מרכז) 59442-12-15 **מדינת ישראל נ' יצחק ונונו** [ניתן ביום 9.2.2016]), אך בשים לב לכך שמדובר בהליך שהפקודה אינה קובעת לו פרוצדורה מחייבת ואינה מחייבת הגשת תצהיר תמיכה בבקשה, לא מצאתי מקום לדחותו על הסף. בהקשר זה יש גם לקחת בחשבון שעסקין בהליך תפיסה שהינו הליך הנעשה במסגרת חקירה פלילית, במסגרתו שמורה לחשוד הזכות לחסיון מפני הפללה עצמית, ועל כן לא ניתן לחייבו במתן גרסה במסגרת הליכי החקירה. אני סבור על כן, כי יש להכריע בבקשה, רק לאחר שאעיין בחומר החקירה בתיק המשטרה, ואקבל הסברים מתאימים מנציג המשיבה.

באותה מידה לא מצאתי מקום לדחות את הבקשה על הסף בשל העדר נקיון כפיים. גם אם למבקשים "היסטוריה" מכבידה של עבירות בתחום ההימורים, כנטען, לא ניתן לשלול את זכותם *ab initio* בלא לאפשר להם להשמיע טענותיהם לגופו של עניין. בסופו של דבר, המבקשים טוענים לפגיעה בזכותם הקניינית. מדובר בטענה לפגיעה בזכות חוקתית מוגנת, וככזו יש לאפשר להם לנסות ולהגן עליה בבית המשפט. הדבר מתחייב הן מכוח זכות הקניין החוקתית עצמה והן מכוח זכותם החוקתית לגישה לערכאות. מן הצד האחר, יתכן שבהליך מעין זה יהא משקל להיסטוריה של

המבקשים, כאשר עסקינן בבחינת "היסוד הסביר להניח" המשמש בסיס להוצאת צו תפיסה על פי סעיף 32 לפקודה.

גם לא מצאתי מקום לדחות את הבקשה בהעדר סמכות מקומית. דינה של טענה זו להידחות משני טעמים. האחד, גם אילו היה בפקודה סעיף, דוגמת סעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), המקנה סמכות מקומית, גם על פי מקום הימצא היחידה החוקרת, עדיין, סמכות בית משפט השלום נקבעת, על פי מחוז, ולא על פי נפה, וכרמיאל מצויה בגדר סמכותו של מחוז חיפה, הכולל גם את בית משפט השלום בקריות (ראה: סעיפים 2 ו-2א לצו בתי המשפט (הקמת בתי משפט שלום ואזור שיפוט), התש"ך-1960).

שנית, הפקודה אינה קובעת סעיף סמכות מקומית לעניין ההליך על פי סעיף 34 לפקודה. שאלת הסמכות המקומית על פי הפקודה לא הוכרעה עד היום בפסיקת בית המשפט העליון. בב"ש (י-ם) 6487/04 **מדינת ישראל נ' זאיד** [ניתן ביום 8.6.2004], הועלו שתי אפשרויות: האחת, שאין מניעה לפנות לכל בית משפט שלום, והשניה שיש להחיל על דרך ההיקש את סעיף 3 לחוק המעצרים. לעומת זאת בע"ח (נצ') 28433-06-14 **אבי אורי נ' מדינת ישראל** [ניתן ביום 10.7.2014], נקבע שבהעדר קביעה מפורשת בחוק, קיימת סמכות לכל בית משפט שלום בארץ.

לטעמי, יש לאמץ את גישתו של בית המשפט המחוזי בנצרת בעניין זה. לעניין זה יש ליתן משקל לעובדה, כי המבקש בהליך על פי סעיף 34 לפקודה הינו האזרח הטוען לבעלות בחפץ התפוס, ולא המדינה. מטרת קביעת סמכות מקומית במשפט הפלילי, בדרך כלל, הינה להקל על הנאשם, שלא "יטורטר" על ידי התביעה לבית משפט שאינו קרוב למקום מגוריו, או למקום ביצוע העבירה הנטען (השווה: *United States v. Cores*, 356 U.S. 405, 407 (1958)). בהעדר קביעה אחרת בחוק בדבר סמכות מקומית, ניתן להגיש את ההליך הפלילי בכל מקום בארץ, כאשר על התביעה החובה המנהלית שלא לפעול באופן שרירותי ולהגיש את ההליך הפלילי במקום רחוק, מטעמי פגיעה בנאשם/החשוד או מטעמי "*forum shopping*" (ראה: עמ"מ 2645/02 **פלוני נ' שר הביטחון**, פ"ד נו (4) 231). ככל שההתביעה אינה עומדת בחובה זו, לנאשם/החשוד האפשרות לפנות לבית המשפט העליון בהליך על פי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, בבקשה להעברת ההליך לבית משפט אחר (השווה: בש"פ 11637/04 **מדינת ישראל נ' זוזיאשוילי**, פ"ד נט (4) 229). על החשוד/הנאשם בהליך הפלילי לא רובצת חובה דומה. לאור פערי הכוחות בין המדינה לאזרח, וכל עוד לא קבע המחוקק במפורש אחרת, למבקש על פי סעיף 34 לפקודה, יש אפשרות לגיטימית להגיש הליך בכל בית משפט שלום בו יבחר ברחבי הארץ, וכך גם היתה הפרקטיקה לפני חקיקת חוק המעצרים (ראה: חיה זנדברג **פירוש לחוקי המעצרים** (2001), בעמ' 124).

לאור כל האמור אני קובע דיון בבקשה לגופה ביום 22.11.16 שעה 13:00. המשיבה תגיע לדיון עם תיק החקירה. המזכירות תודיע לצדדים ההחלטה טלפונית.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

